

"Den flyvende juvel" - et passende navn til Isfuglen. Selv om blade skjuler en del af farverne, kan du ikke være i tvivl om, at vi her har en af vores mest farverige fugle: Turkisblå overside, grønblå vinger, orangerød underside og hvid halsstribe. Den er på størrelse med en sanglærke, og med et umiddelbart overdimensioneret næb.

Når man ser den, er det som regel kun i et kort glimt, og det sker stort set kun ved den sø, å eller bæk, hvor den søger sin føde, og hvor den har sin rede.

Isfuglen graver en meterlang gang ind i en klint ved vandet, og her får den sine æg og unger. En stor del af tiden sidder den som vist på fotoet på en gren, der rager ud over vandet - den holder øje med småfisk og vandinsekter, og pludselig styrtdykket den og kommer som regel op med bytte i næbbet.

Man skulle tro, at en fugl med en sådan levevis er en trækfugl. Men den er her om vinteren, og bliver selv år og bække islagte, dør mange isfugle af sult. Det skete for et par år siden.

Den lille danske bestand på nogle få hundrede par er på nordgrænsen af isfuglens udbredelsesområde, men ellers er den at finde i store dele af Europa, i Nordafrika og store dele af Asien. I Danmark er den tætteste bestand i Sydøstjylland, og den findes også her i vores kommune. Jeg har set den ved Spang Å neden for Taulov og ved fuglehuset ved Rands Fjord. Den er også set ved vandværkssøerne i Kongsted. Og den er givetvis at finde ved Gammelby Mølleå, hvor forholdene er ideelle: Rent og friskt vand, masser af småørreder at fange og skrænter til reden.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:

Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Foto: Erik Borch

Tekst: Ole Klottrup